

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy ulicy na terenie Wrocławia

W związku z otrzymaniem wniosku o ustalenie nazwy dla ulicy klasy dojazdowej, prognozą przyszłej zabudowy, a także w celu usprawnienia komunikacji, zachodzi konieczność nadania nazwy ulicy w obrębie Marszowice we Wrocławiu. Ulica oznaczona jako KD1 w obowiązującej na tym obszarze uchwale XV/461/03 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie zachodniej części obszaru rozwoju Marszowice Malownicze III we Wrocławiu znajduje na terenie planowanej przez wnioskodawcę inwestycji mieszkaniowej. Ta ulica dojazdowa to wydzielony geodezyjnie pas gruntu, stanowiący dojazd do przyległych nieruchomości, przeznaczony na realizację celu publicznego, znajdujący się w pobliżu ulic: Władysława Czaplińskiego, Jerzego Łanowskiego, Władysława Ślebodzińskiego.

Maria Dawska (1909-1993) - malarka, profesor wrocławskiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. W 1947 wspólnie z mężem, Stanisławem Dawskim zamieszkała we Wrocławiu i podjęła pracę w PWSSP (obecnie ASP), gdzie osiągnęła tytuł profesora (1956) - i pełniła funkcję dziekana Wydziału Szkła. Z uczelnią tą związana do 1970. Uczestniczyła w wielu wystawach w kraju, jak i za granicą. Wystawiała malarstwo i grafikę warsztatową. Malowała pejzaże, martwe natury, portrety. Inspiracją dla jej twórczości malarskiej była obserwacja przyrody i żywiołu morza, a także wieloletnia współpraca z dziećmi we wrocławskim Towarzystwie Przyjaciół Dzieci. Jej prace można oglądać m.in. w Muzeum Narodowym we Wrocławiu i warszawskiej Zachęcie.

Stanisław Dawski (1905-1990) - malarz, grafik, rzeźbiarz, profesor Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Studiował malarstwo i grafikę w warszawskiej ASP (1932-1939). Po wojnie uczestniczył w utworzeniu wrocławskiej PWSSP, której był rektorem w latach 1952-65. Doprowadził do powstania Wydziału Ceramiki i Szkła, w ramach którego prowadził Katedrę Szkła Artystycznego. Opracowany przez niego program dydaktyczny przyczynił się do powstania „wrocławskiej szkoły szkła”, uznanego stylu tworzenia szkła artystycznego i użytkowego. Jako artysta tworzył w dziedzinie malarstwa sztalugowego ściennego oraz grafiki warsztatowej, zajmował się też rzeźbą, szkłem i ceramiką artystyczną. Brał czynny udział w życiu wystawowym; otrzymał wiele prestiżowych nagród i wyróżnień. Był wybitnym pedagogiem - jego uczniem był m.in. Józef Gielniak.

W ramach konsultacji projektów aktów prawa miejscowego z organizacjami pozarządowymi Wydział Planowania Przestrzennego otrzymał pozytywną opinię Komisji Nazewnictwa Ulic Towarzystwa Miłośników Wrocławia.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.